

ORTHROS FÖR KRISTI FÖDELSE

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Stockholms Ortodoxa stift: provöversättning, december 2021.

Psaltarpsalmerna är tagna från översättningen enligt Septuaginta av Fader Anders Åkerström, 2001.

Andra Bibeltexter är tagna från 1917 års översättning.

Övriga texter är översatta från den engelska *Festal Menaion* och sammanställda i Heliga Philothei Ortodoxa kloster i samarbete med Fader Anders Åkerström och Marjo Marthin.

Ifall Orthros följer direkt efter en annan gudstjänst, börjar vi direkt med Hexapsalmerna (sid. 6). I annat fall läser vi inledningsbövernäs:

PRÄST: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE: Amen.

PRÄST:

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, O Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

LÄSARE:

Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

PRÄST:

Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE: Amen.

Fräls, o Herre, Ditt folk och välsigna Din arvedel. Förläna Dina troende seger över deras motståndare och bevara Din hjord med Ditt kors.

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Kriste, vår Gud, Du som frivilligt uppsteg på korset, skänk ditt förbarmande över Ditt nya folk, som uppkallats efter Dig. Fröjda med Din kraft våra rätt troende biskopar, skänk dem seger över all irrlära. Må de hava såsom Din hjälp i striden ett fridens tecken, det oövervinneliga segertecknet.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

O vördnadsbjudande beskydd, som icke kan komma på skam, försmå icke, o du gode, vår åkallan, o du allom lovprisade Theotokos. Styrk de ortodoxas gemenskap; beskydda dem som du har kallat att regera över oss, och förläna dem seger från höjden; ty du födde Gud, o enda välsignade.

PRÄST:

Förbarma Dig över oss, o Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

KÖR: Herre, förbarma Dig. *(3) Upprepas tre gånger efter varje bön.*

PRÄST:

Åter bedja vi för de fromma och ortodoxt kristna.

Åter bedja vi för vår biskop N. och för hela vårt brödraskap i Kristo.

Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är Du och Dig hembära vi ära, Fader, Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE:

Amen. I Herrens namn Fader, välsigna.

PRÄST:

Ära åt den heliga, och väsensena, livgivande, och odelbara Treenigheten, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE:**HEXAPSALMerna**

Ära åt Gud i höjden och frid på jorden, bland människor i välbehag. (3)

O Herre, upplåt mina läppar, så att min mun kan förkunna Ditt lov. (2)

PSALM 3

Herre, huru många hava de icke blivit, dessa som angripa mig! Ja, många hava trätt upp mot mig. Många säga till min själ: "Det finnes ingen frälsning för honom hos hans Gud." Men Du, o Herre, är min beskyddare; Du är min ära och Den som upplyfter mitt huvud. Jag höjde min röst och ropade till Herren, och Han hörde mig från Sitt heliga berg. Jag lade mig och somnade in, jag stod upp, ty Herren beskyddar mig. Jag skall icke frukta för myriader av människor, som angripa mig från alla håll. Stå upp, o Herre; fräls mig, min Gud, ty Du har slagit alla dem som hata mig utan skäl, Du har krossat syndarnas tänder. Hos Herren är frälsningen och Din välsignelse är över Ditt folk.

Och åter:

Jag lade mig och somnade in, jag stod upp, ty Herren beskyddar mig.

PSALM 37

O Herre, straffa mig icke i Din förtörnelse, och tukta mig icke i Din vrede. Ty Dina pilar hava trängt in i mig, och Du har lagt Din hand tung över mig. Det finnes ingen läkedom i mitt kött inför Din vrede; och jag får ingen ro i min kropp inför mina synder. Ty mina missgärningar gå mig över huvudet; såsom en svår börda äro de mig för tunga. Mina bölder stinka och flyta av var för min dårskaps skull. Jag har blivit eländig och nedböjd till botten; hela dagen vandrade jag sorgsen. Ty mina höfter hava fyllts med hån, och ingen läkedom finnes i mitt kött. Jag har blivit illa plågad och förnedrad, jag har ropat ut mitt hjärtas klagan. O Herre, Du känner all min trängtan, och min suckan är Dig icke fördold. Mitt hjärta är fullt av ångest, min kraft har övergivit mig; och mina ögons ljus, också det är borta. Mina vänner och grannar hava trätt fram och ställt sig emot mig, och mina närmaste hava ställt sig på avstånd. De som sökte taga mitt liv trängde sig fram, och de som sökte min ofärd talade vad osant var, på svek tänkte de hela dagen. Men jag var såsom döv och hörde icke, liksom en stum, som icke upplåter sin mun. Jag blev såsom en människa som icke hör, och som står svarslös. Ty till Dig, o Herre, har jag satt mitt hopp; må Du lyssna till mig, o Herre, min Gud. Jag sade: "Måtte aldrig mina fiender glädja sig över mig"; ja, medan mina fötter vacklade, talade de stora ord mot mig. Jag är beredd på gissel; och min smärta är alltid inför mig; Ty min missgärning vill

jag bekänna och tänka på min synd. Men mina fiender leva och hava blivit starkare än jag, och de som hata mig utan sak förökas. De som löna gott med ont förtalade mig, eftersom jag levde rättfärdigt. Övergiv mig icke, o Herre, min Gud, var icke långt ifrån mig. Skynda till min hjälp, o Herre, Du min frälsnings Gud.

Och åter:

Övergiv mig icke, o Herre, min Gud, var icke långt ifrån mig. Skynda till min hjälp, o Herre, Du min frälsnings Gud.

PSALM 62

O Gud, min Gud, i gryningen stiger jag upp till Dig; min själ har törstat efter Dig; ständigt har min kropp törstat efter Dig, i en ofruktbar, ofarbar och vattenlös öken. Så har jag visat mig för Dig i helgedomen, för att se Din makt och Din härlighet. Ty Din barmhärtighet är bättre än liv; mina läppar skola prisa Dig. Så skall jag då välsigna Dig under mitt liv, i Ditt namn skall jag upplyfta mina händer. Må min själ bliva mättad såsom av märg och fett, och med jublande läppar skall min mun lovprisa Dig. När jag ihågkom Dig på min bädd, begrundade jag Dig i gryningen. Ty Du har blivit min hjälpare, och i skydd av Dina vingar skall jag jubla. Min själ håller sig intill Dig, Din högra hand har fattat mig. Förgäves sökte de taga mitt liv, de skola fara ned i jordens nedersta djup. De skola givas till pris åt svärdets makt, de skola bliva byte åt rävar. Men konungen skall glädja sig i Gud, var och en som svär vid Honom skall bliva prisad, ty munnen har stoppats till på dem som tala orätt.

Och åter:

Begrundade jag Dig i gryningen. Ty Du har blivit min

hjälpare, och i skydd av Dina vingar skall jag jubla. Min själ håller sig intill Dig, Din högra hand har fattat mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära vare Dig, O Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

PSALM 87

Herre, min frälsnings Gud, dag och natt har jag ropat inför Dig. Må min bön komma inför Dig, böj Ditt öra till min önskan. Ty min själ är fylld med onda ting, och mitt liv har kommit nära dödsriket. Jag har räknats bland dem som stiga ned i djupet, jag har blivit såsom en man utan hjälp, fri bland de döda, såsom sårade sova, kastade i graven, dem som Du icke längre minns, de hava blivit bortstötta ur Din hand. De hava lagt mig i det nedersta djupet, i mörker och döds-skugga. Din vrede ligger tung över mig, och alla Dina svallvågor har Du låtit gå fram över mig. Du har fjärrmat mina vänner från mig, de anse mig såsom något vidrigt. Jag är utlämnad och kommer icke fri; mina ögon hava blivit svaga av fattigdom. Jag har ropat till Dig, o Herre, hela dagen, jag har sträckt mina händer mot Dig. Skall Du väl göra under för de döda, skall läkare låta dem stå upp att de må bekänna Dig? Skall väl någon förtälja i graven om Din barmhärtighet och i undergång om Din sanning? Skall väl Dina under bliva kända i mörkret och Din rättfärdighet i glömskans land? Också jag har ropat till Dig, o Herre, och min bön skall förekomma Dig i gryningen. Varför förkastar Du, o Herre, min själ, varför vänder Du Ditt ansikte från mig? Fattig är

jag och betryckt allt ifrån min ungdom, jag var upphöjd men blev förödmjukad och rådlös. Över mig har Din vrede dragit fram och Dina fasor hava skakat mig. Hela dagen hava de omslutit mig såsom vatten, tillsammans hava de kringränt mig. Du har fjärrmat vän och granne ifrån mig och dem jag känner, för mitt eländes skull.

Och åter:

Herre, min frälsnings Gud, dag och natt har jag ropat inför Dig.

Må min bön komma inför Dig, böj Ditt öra till min önskan.

PSALM 102

Lova Herren, o min själ, och allt det i mig, lova Hans heliga namn. Lova Herren, o min själ, och förgät icke allt Han har gjort för dig. Han som förlåter dig alla dina missgärningar och botar alla dina sjukdomar, Som befriar ditt liv från förgängelse och kröner dig med nåd och förbarmande, Som mättar ditt begär med goda ting; din ungdom skall förnyas såsom en örns. Herren är den som visar barmhärtighet och skaffar rätt åt alla förorättade. Han lät Moses känna Sina vägar, Israels söner Sin vilja. Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och full av förbarmande. Han skall icke ständigt vredgas och icke harmas evinnerligen. Han handlade icke med oss efter våra missgärningar och vedergällde oss icke efter våra synder. Ty så hög som himmelen är över jorden, så väldig är Herrens nåd över dem som frukta Honom. Så långt som öster är från väster för Han våra missgärningar bort ifrån oss. Såsom en fader förbarmar sig över sina söner, så förbarmar sig Herren över dem som frukta Honom.

Ty Han vet vad vi äro formade av, Han ihågkommer att vi äro stoft. En människas dagar äro såsom gräset, såsom en markens blomma, så skall hon blomstra. När vinden dragit förbi den, skall den icke mer vara till, och skall icke längre veta om sin plats. Men Herrens nåd varar från evighet till evighet över dem som frukta Honom, och Hans rättfärdighet mot söners söner, för dem som hålla Hans förbund och ihågkomma Hans bud och göra efter dem. Herren har ställt Sin tron i himmelen, och Hans konungavälde omfattar allt. Välsignen Herren, I alla Hans änglar, mäktiga i styrka, som utfören Hans ord, redo att lyssna till Hans ords ljud. Välsignen Herren, I alla Hans härskaror, I Hans tjänare, som uträtten Hans vilja. Välsignen Herren, I alla Hans verk, varhelst där Hans välde råder. Lova Herren, o min själ.

Och åter:

Varhelst där Hans välde råder. Lova Herren, o min själ.

PSALM 142

O Herre, hör min bön, lyssna till min åkallan i Din sanning; hör mig i Din rättfärdighet. Gå icke till doms med Din tjänare, ty inför Dig skall inget levande räknas rättfärdigt. Ty fienden har förföljt min själ; han förödmjukade min själ till jorden. Han satte mig i mörkret såsom de längesedan döda och min ande försmäktade i mig; i mig förvirrades mitt hjärta. Jag tänkte på forna dagar, jag begrundade alla Dina gärningar, Dina händers verk eftersinnade jag. Jag utträckte mina händer till Dig; min själ törstade efter Dig likt vattenlös mark. Hör mig snarligen, o Herre; min själ har svikit mig. Vänd icke Ditt ansikte ifrån mig, så att jag bliver lik dem som fara ned i avgrunden. Låt mig bittida förnimma Din

nåd, ty till Dig har jag satt mitt hopp. O Herre, lär mig känna den väg jag skall gå, ty till Dig har jag lyft min själ. För mig ut ifrån mina fiender, o Herre, ty till Dig har jag tagit min tillflykt. Lär mig att göra Din vilja, ty Du är min Gud. Din gode Ande skall leda mig in i rättrådighetens land. För Ditt namns skull, o Herre, skall Du vederkvicka mig. I Din rättfärdighet skall Du föra min själ ut ur mina bekymmer och i Din nåd skall Du utrota mina fiender. Och Du skall förgöra alla dem som förtrycka min själ, ty jag är Din tjänare.

Och åter:

Hör mig i Din rättfärdighet. Gå icke till doms med Din tjänare. (2)

Din gode Ande skall leda mig in i rättrådighetens land.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud vårt hopp, o Herre, ära åt dig.

DIAKON:

I frid låtom oss bedja till Herren.

KÖR: Herre, förbarma Dig (upprepas efter var bönepunkt)

DIAKON:

Om friden från ovan och om våra själars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkors väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som i tro, andakt och gudsfuktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och ortodoxt kristna, låtom oss bedja till Herren.

För vår Biskop N. N., för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare N.N., för alla ortodoxa kungar och drottningar, för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna stad (detta kloster), för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Thågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

KÖR: Åt Dig, o Herre.

PRÄST: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR: Amen.

Ton 4

Herren är Gud, och Han har visat sig för oss. Välsignad är Han, som kommer i Herrens namn.

Stichos 1: O, låtom oss tacka Herren, och åkalla Hans heliga namn.

Herren är Gud...

Stichos 2: Alla folk omringa mig, men i Herrens namn slog jag dem tillbaka.

Herren är Gud...

Stichos 3: Detta är Herrens verk, och underbart är det i våra ögon.

Herren är Gud...

Festdagens troparion

Din födelse, Kriste vår Gud, har låtit kunskapens ljus uppgå över världen ty genom den blevo stjärnornas tillbedjare av en stjärna lärda att dyrka Dig, Du rättfärdighetens sol, och att känna Dig såsom Soluppgången från höjden. O Herre, ära vare Dig. (3)

Sedan läses den första anmodade Kathisma från Psaltaren.

DIAKON: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

KÖR: Herre, förbarma Dig

DIAKON:

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

KÖR: Herre, förbarma Dig

DIAKON:

lhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

KÖR: Åt Dig, o Herre.

PRÄST:

Ty Din är makten och Ditt är Riket och kraften och härligheten, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR: Amen.

Mode 4

Kommen, I troende, och låtom oss skåda var Kristus födes. Låtom oss slå följe med de vise männen, konungar från öst, och följa den ledande stjärnan. Änglar lovsjunga oupphörligen där och herdarna på fälten uppstämman en passande hymn, sägandes: Ära i höjden åt Honom som idag födes i Betlehem i Judéen av Jungfrun, *Theotokos*.

Ära åt Fadern. Nu och alltid. **Repetera**

Sedan läses den andra anmodade Kathisma från Psaltaren.

Diakonen säger sedan den lilla böneföljden och Prästen yttrar:

Ty en god och människoälskande Gud är Du och till Dig uppsända vi lov, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR: Amen.

Mode 4.

Varför är du full av förundran, o Maria? Varför är du förvånad över det som skett i dig? Därför att jag i tiden har fött den tidlöse Sonen, men förstår icke huru jag havande blivit. Jag har icke känt någon man: huru kan jag då bära ett barn? Vem har någonsin sett en födelse utan säd? Men, som det är skrivet, ”När Gud vill är naturen övervunnen”. Kristus födes av Jungfrun i Betlehem i Judéen.

Ära åt Fadern.

Nu och alltid. **Repetera.**

Polyeleos med Psaltarverserna 134–135.

Sedan Eklogarion:

A. Jubla inför Gud, hela jorden. (Ps. 65:1)

B. Lovsjungen Hans namns ära. (*ibid*)

A. Given Honom ära och pris. (*ibid*)

B. Talen om alla Hans under. (104:2)

A. Sägen till Gud: ”Huru väldiga äro icke Dina verk. (65:2)

- B. Himlarna vare glada, och jorden fröjde sig. (95:11)
- A. Sjungen psalmer till Gud, lovsjungen Hans namn. (67:4)
- B. Bekännelse och majestät äro Hans verk. (110:3)
- A. Han har sänt Sitt folk förlossning. (110:8)
- B. Heligt och fruktansvärt är Hans namn. (110:8)
- A. Från Sion lyser Hans skönhet fram. (49:2)
- B. Vår Gud är uppe i himmelen och på jorden; allt vad Han vill, det gör Han. (113:11)
- A. Din barmhärtighet, o Herre, skall jag besjunga evinnerligen. (88:1)
- B. Han skall åkalla mig: Du är min Fader. (88:25).
- A. Jag skall insätta honom såsom en förstfödd. (88:26)
- B. Den högste inför jordens konungar. (*ibid*)
- A. Alla jordens konungar skola falla ned inför Honom. (71:11)
- B. Vilken gud är så stor som vår Gud? Du är en Gud som gör under. (76:13)
- A. Med Din mäktiga arm skingrade Du Dina fiender. (88:10)
- B. Ur Mitt sköte har Jag fött Dig före morgonstjärnan. (109:4)
- A. Herren har svurit och skall icke ångra Sig. (*ibid*)
- B. Du är för en präst för evig tid efter Melchisedeks ordning. (*ibid*)
- A. Herren sade till Mig: Du är Min son. (2:7)
- B. I dag har Jag fött Dig. (*ibid*)
- A. Begär av Mig, så skall Jag giva Dig folken till arvedel. (2:8)
- B. Och Din besittning intill jordens ändar. (*ibid*)
- A. I bokrullen är skrivet om mig. (39:11).

B. Gud, Din tron består i evigheters evighet. (44:5)

A. Rättvisans spira är Ditt rikes spira. (*ibid*)

B. Därför har Gud, Din Gud, smort Dig med glädjens olja mer än Dina likar. (44:6)

A. Ty Du skall taga arv bland alla folken. (81:8)

B. Välsignad är Herren i evighet! Sannerligen. Sannerligen. (88:50)

Ära åt Fadern. Nu och alltid.

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud. (3)

Diakonen säger sedan den lilla böneföljden och Prästen yttrar:

Ty välsignat vare Ditt namn och förhärligat vare Ditt Rike, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR: Amen.

Mode 4.

Huru är Han, som ingenting kan innesluta, innesluten i ett moderliv? Och huru kan Han som befinner sig i Faderns famn hållas i Hans Moders armar? Detta är enligt Hans goda vilja, såsom Han vet och önskar. Ty Han har av Sin egen vilja blivit kött, fast Han är utan kött; Han som är, har för vår skull, blivit vad Han inte var. Utan att avvika från Sin egen natur, har Han tagit del i vårt väsen. I önskan att befolka den högre världen, har Kristus genomgått en tvåfaldig födelse.

Ära åt Fadern. Nu och alltid. **Repetera**

Den första antifonen. Ton 4.

Alltifrån min ungdom angripa många lidelser mig; men må Du själv beskydda och frälsa mig, o min Frälsare. (2)

I som haten Sion skolen komma på skam genom Herren; ty såsom gräs i elden skolen I bliva förtvinade. (2)

Ära åt Fadern...

I den Helige Ande skall varje själ bliva levande och genom renande upphöjas och göras strålande av den Treeniga Enheten på ett fördolt heligt sätt.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Genom Helig Ande springer strömmar av nåd fram, bevattnande all skapelse för begynnelse av liv.

Prokimenon (Ps. 109)

Ur Mitt sköte har Jag fött Dig före morgonstjärnan. Herren har svurit och skall icke ångra Sig. (2)

Stichos: Herren sade till min Herre: ”Sätt Dig på Min högsta sida, till dess Jag har lagt Dina fiender Dig till en fotapall.”

Ur Mitt sköte har Jag fött Dig före morgonstjärnan. Herren har svurit och skall icke ångra Sig.

DIAKON:

Låtom oss bedja till Herren.

KÖR:

Herre, förbarma Dig.

PRÄST:

Ty helig är Du vår Gud, och Du vilar i Dina helgon, och till Dig uppsända vi lov, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

KÖR:

Amen. Allt vad anda har, love Herren. (3)

DIAKON:

Låtom oss bedja till Herren, vår Gud, att Han ville akta oss värdiga att höra det heliga Evangeliet.

KÖR:

Herre, förbarma Dig (3)

DIAKON:

Sofia orthi (Vishet! Stån upp.) Låtom oss höra det heliga Evangeliet.

PRÄST:

Irini pasi. (Frid vare med eder alla.)

KÖR:

Så ock med din ande.

PRÄST:

Läsning av det heliga Evangeliet enligt S:t Matteus.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma.

KÖR:

Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

PRÄST:

(Matt. 1:18-25)

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra

vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: ”Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synd.” Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

KÖR:

Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

LÄSARE:**PSALM 50**

Förbarma Dig över mig, o Gud, i Ditt stora förbarmande, utplåna min missgärning i Din stora barmhärtighet. Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd. Ty jag känner min missgärning, och min synd är alltid inför mig. Mot Dig allena har jag syndat och gjort vad ont är inför Dig, på det att Du må finnas rättfärdig i Dina ord och segra när Du bliver dömd. Ty se, i synd är jag född, och i synd har min moder burit mig. Ty se, Du har ju behag till sanning; det dolda och hemliga i Din vishet har Du uppenbarat för mig. Du skall bestänka mig med isop, och jag skall bliva ren; Du skall två mig, och jag skall bliva vitare än snö. Du skall låta mig få höra fröjd och glädje; de ben som voro förnedrade skola jubla. Vänd bort Ditt ansikte från mina synder, och utplåna alla mina missgärningar. Skapa i mig,

Gud, ett rent hjärta, och giv mig på nytt en frimodig ande i mitt inre. Förkasta mig icke från Ditt ansikte, och tag icke Din Helige Ande ifrån mig. Låt mig åter få fröjdas över Din frälsning, och stärk mig med en ande som leder. Då skall jag lära överträdarna Dina vägar, och de ogudaktiga skola omvända sig till Dig. Rädda mig undan blodsutgjutelser, Gud, Du min frälsnings Gud, så skall min tunga jubla över Din rättfärdighet. O Herre, Du skall upplåta mina läppar, och min mun skall förkunna Ditt lov. Ty hade Du önskat offer, skulle jag ha givit Dig det, till brännoffer har Du icke lust. Ett offer som behagar Gud är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta skall Du, Gud, icke förakta. Gör väl mot Sion, o Herre, i Din godhet, så att Jerusalems murar byggs upp. Då skall rättfärdighetens offer glädja Dig, offergåvor och brännoffer. Då skola de offra tjurar på Ditt altare.

KÖR:

Ton 2.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Allting är fyllt av glädje idag: Kristus är född av Jungfrun.
 Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.
 Allting är fyllt av glädje idag: Kristus är född av Jungfrun.

Ton 6.

Stichos: Förbarma Dig över mig, o Gud, i Ditt stora förbarmande, utplåna min missgärning i Din stora barmhärtighet.

Ära vare Gud i höjden och frid på jorden. Idag tager Betlehem emot Honom som i alla tider alltid sitter med Fadern. Idag prisar änglar med heliga hymner Barnet, som är fött. Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, bland människorna en god vilja.

DIAKON:

Fräls, O Herre, Ditt folk och välsigna Din arvedel. Kom till Din värld med nåd och barmhärtighet. Upphöj Dina rätttroga kristnas horn och sänd över oss Din rika nåd, genom förbönerna av vår allrarenaste Härskarinna Maria, Guds Moder och ständiga Jungfru; genom det dyrbara och livgivande korsets kraft; genom kraften av de ärovördiga och okroppsliga krafternas beskydd; genom förbönerna av den ärovärdige, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes; de heliga, ärorika och högt lovade apostlarna; genom våra fäder bland helgonen, de stora hierarkerna och ekumeniska lärarna, Basilios den Store, Gregorios Teologen och Johannes Chrysostomos; Athanasios och Kyrillos och Johannes Allmosegivaren, patriarker av Alexandria; genom vår fader bland helgonen Nikolaos, ärkebiskop av Myra i Lykien; Spyridon, biskop av Trimythun; genom de heliga, ärorika stormartyrerna Georgios Segerbäraren, Demetrios den Myrraströmmande, Theodoros Tyronos, Theodoros Befälhavaren; genom de heliga hieromartyrerna Haralampos, Eleutherios; genom de heliga, ärorika och triumferande segerrika martyrerna; genom våra heliga och gudabärande fäder; (*Kyrkans helgon*); genom den helige hieromartyren Kyprianos och den heliga jungfru-martyren Justina; genom de heliga och rättfärdiga Herrens anfäder, Joakim och Anna; genom (*dagens helgon*) vilkens minne vi firar; och genom alla helgon, bedja vi till Dig, O Herre, stor i nåd: Lyssna till oss syndare som bedja till Dig och förbarma Dig över oss.

KÖR: Kyrie eleison (12)

PRÄST: Genom Din enfödde Sons nåd, barmhärtighet och människokärlek, tillsammans med vilken Du jämte Din allraheligaste gode och levandegörande Ande är lovad, nu och alltid och i evigheternas evighet.

LÄSARE: Amen.

KANON

Första sången

Första kanon

Irmos: Kristus födes, lovprisen! Kristus kommer från himmelen, kommen Honom till mötes! Kristus är på jorden, upphöjens! Sjung till Herren, hela jorden, och lovsjungen i glädje, alla folk, ty Han har förhärligats.

Före varje troparion säger vi: Ära åt Dig, o Gud, ära åt Dig.

Människan föll från det gudomliga och bättre livet: fastän skapad till Guds avbild, genom överträdelse blev hon helt underkastad förgängelse och fördärv. Men nu formar den vise Skaparen henne igen: ty Han har förhärligats.

Skaparen, när Han såg människan, som Han gjort med Sina egna händer, gå förlorad, böjde himlarna och kom ned; och från den gudomliga och rena Jungfrun antog Han människans hela väsen, och blev i sanning kött: ty Han har förhärligats.

Visdom, Ord och Kraft, Kristus, vår Gud är Sonen och Ljuset av Fadern; och okänd för krafterna både ovan och på jorden, Han blev människa och så har Han vunnit oss tillbaka igen: ty Han har förhärligats.

Andra kanon

Irmos: Mästaren, som utför under, räddade Sitt folk i fordom tid och gjorde havets vågor till torrt land. Nu har Han av Sin egen vilja fötts av en Jungfru, och inrättar så en väg för oss genom vilken vi kan stiga upp mot himlen. Vi prisar Honom som i Sitt väsen är likvärdig med Fadern och med dödliga människor.

Tydligt förebådad av den brinnande busken som inte blev förtärd, har ett helgat sköte burit Ordet. Gud beblandar Sig med den förgängliga människans form, och så förlöser Han Evas olyckliga sköte från den forna förbannelsen. Vi människor ärar Honom.

En stjärna visade klart för de vise männen, Ordet som fanns före solen, som kommit för att få överträdelser att upphöra. De sågo Dig, som delat alla våra lidanden, lindad i en ringa, oansenlig grotta. Och i glädje skådade de Dig, som är på samma gång både människa och Herre.

Tredje sången

Första kanon

Irmos: Låtom oss lovsjunga Kristus, vår Gud, Sonen som utan all förändring föddes av Fadern före tiden och i tiden utan säd tog mandom av Jungfrun! Du har upphöjt vårt horn! Helig är Du, o Herre.

Adam, fastän formad av stoft, tog del i den högre livsanden; dock snavade han och föllo i fördärv, lurad av kvinnan. Men nu skådar han Kristus, född av en kvinna, och ropar: ”O Du som för min skull blivit som jag är, helig är Du, o Herre.”

O, Kriste, som har antagit formen av en varelse gjord av oansenlig lera, genom att Du delat det som är lägre, själva vårt kött, har Du gjort oss delaktiga i den gudomliga naturen. Ty Du har blivit förgänglig människa, fastän Du förbliver Gud. Du har upplyft vårt horn, helig är Du, o Herre.

Gläd dig, o Betlehem, du drottning av Judéens furstar, ty från dig framträder Herden, som vallar Israel, inför allas

blickar. Han, Kristus själv, tronar på keruberna, han har upp-
rest vårt horn och härskar över allting.

Andra kanon

Irmos: Tagen nådigt emot Dina tjänares lov, o Välgörare, störta vedersakarens onda och högmodiga blickar. O, välsignade Herre, som ser alla, upplyft oss långt över synden och befäst Dina sångare fast och orubbligt att de må uppå trons grund.

Kören av herdar som dväljdes på fälten var överväldigad av den märkliga synen som de bevärdigats skåda: ty de skådade den allom välsignade avkomman av en fullkomligt ren brud. De skådade ock den okroppsliga änglahären, som sjöngo till Kristus, Konungens lov, förkroppsligad utan säd.

Han som regerar över himmelens höjder, i Sin barmhärtighet, har blivit såsom vi är, född av en Jungfru, som icke känt någon man. Ordet, som förut varit helt utan stoff, har i dessa sista tider antagit köttets materiella substans så att Han må draga till Sig den fallne Adam, den först skapade människan.

**Efter det tredje odet säger diakonen den lilla böne-
följden och prästen yttrar:**

Ty Du är vår Gud, och till Dig uppsända vi lov, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE: Amen.

Sessionshymn:

Fröjda dig, o Himmel, bliven glad, o jord. Ty Guds Lamm har fötts på jorden och förlänar världen förlåtelse. Ordet som är i Faderns sköte har kommit utan säd från Jungfrun. De vise männen var slagna av förundran när de såg Honom född i Betlehem som ett barn och allting ärar Honom.

Fjärde sången

Första kanon

Irmos: O, Kriste, Du gren av Jesse rot och blomma därav, Du har sprungit fram ur Jungfrun! Du prisade har kommit från berget, övertäckt av tät skog, för att taga mandom av henne, som icke visste av någon man, Du Okroppslige Gud, ära åt Din makt, o Herre.

O, Kriste, som Jakob förutsagt i fordom tid och kallat Dig Folkets Förväntan, Du har lyst fram från Juda stam. Du har kommit för att plundra Damaskus på dess kraft, erövra byten från Samarien och vända deras villfarelse till tro som är väbehaglig inför Gud. Ära åt Din makt, o Herre.

Mästare, som har uppstått såsom en Stjärna från Jakob, Du har fyllt stjärnskådarna med glädje och de tolkade med vishet den forne siaren Barlaams ord. Som de första frukterna bland hedningarna leddes de till Dig och Du har välkomnat dem när de givit Dig gåvor. Ära åt Din makt, o Herre.

Liksom dagg uppå ullen har Du nedstigit i Jungfruns sköte, o Kriste, och såsom regndroppar som falla på jorden. Etiopien, Tarsis och Arabiens öar, konungarna av Saba, Medes och av hela jorden, falla ned inför Dig, o Frälsare. Ära åt Din makt, o Herre.

Andra kanon

Irmos: Profeten Abbakum blev värdig att skåda den obeskrivliga bilden och symbolen av Kristi födelse i fordom tid, och han förutsåg i sång människosläktets förnyelse. Ty själva Ordet, ett litet barn, har kommit från berget som är Jungfrun, för folkets pånyttfödelse.

O, Du Högste, av Din egen vilja har Du blivit lik den förgängliga människan och tagit kött av Jungfrun, för att rena giftet från ormens huvud. Du som av naturen är Gud, leder alla från portarna som ingen sol känner, till det livgivande ljuset.

I folk, som i fordom tid voro försjunkna i fördärv, men nu har undkommit vedersakarens fördömelse helt; lyften edra händer och klappen dem i lovsång. Ära Kristus allena, vår Välgörare, som i Sin barmhärtighet är kommen mitt ibland oss.

O, Jungfru, ifrån Jesse rot, du har passerat bortom den mänskliga naturens gränser, ty du har fött det eviga Ordet av Fadern. Enligt Hans välbehag, passerade Han genom ditt sköte, men bevarade det orört, genom ett märkligt uttömmande av Sig Själv.

*Femte sången**Första kanon*

Irmos: Du som är fridens Gud, barmhärtighetens Fader, har sänt oss Ditt stora förbunds ängel, som förlämnar frid. Därför ledda från natten till ljuset genom gudskunskapen, lovprisa vi Dig bittida om morgonen, o Människoälskare.

Lydig Caesars påbud, blev Du inskriven bland hans tjänare, o Kriste, och Du har befriat oss som varit tjänare till fienden och

synden. Du delade vår fattigdom helt och gjorde vår jordiska natur gudalik genom Din förening med och delaktighet i den.

Se, Jungfrun har blivit havande och fött Gud, människo-bliven; dock har hon förblivit Jungfru. Försonade med Gud genom henne, låt oss syndare sjunga hennes lov, ty hon är i sanning *Theotokos*.

Andra kanon

Irmos: Ifrån nattens mörka missgärningar vaka vi uppmärksam, och sjunga till Dig, o Kriste, vår Välgörare. Kommen till oss och förläna oss rening: Gören vägen lätt för oss, genom vilken vi kan uppnå härlighet.

Genom Sitt människoblivande har Mästaren nedslagit den onda illviljan riktad emot oss, så att Han må förgöra den själsdödande härskaren. Han förenar världen med de okroppsliga varelserna och gör Skaparen tillgänglig för skapelsen.

Folket, som i fordom tid levde i andligt mörker, har slutligen sett den Högstes strålande ljus. Sonen leder folken till Fadern, liksom ett arv, och förläna stor nåd där synden en gång i tiden var ymnigt utbredd.

Sjätte sången

Första kanon

Irmos: Sjöödjuret kastade upp Jona, likt ett barn ur sin buk, såsom det hade mottagit honom. Ordet som hade dvalts i Jungfrun och tagit kött, framträdde från henne, bevarad oförstörd. Ty Han som icke är underkastad fördärv, behöll henne, som födde Honom, oskadd.

Kristus vår Gud, född av Fadern före morgonstjärnan, har

framträtt ifrån skötet i mänsklig gestalt. Han som råder över de rena krafterna är lagd i enfaldiga djurs krubba. Han som löser överträdelsernas trassliga härva är lindad i trasor.

En Son, ett litet barn av samma stoff som Adam, födes och är givet till de troende: Han är Fadern och Prinsen av den tid som skall komma och Han kallas det stora rådslutets Ängel. Han är mäktig Gud och styr över skapelsen.

Andra kanon

Irmos: Innesluten i havets djupaste djup vädjade Jona till Dig att komma och stilla stormen. Och jag, o Kriste, träffad av tyrannens pil, ropar till Dig, Du som förgör ondska; jag bönfaller Dig att snarast komma och befria mig från min tröghet.

Ordet, som i begynnelsen var hos Gud, ville bevara vår natur, som Han Själv delar med oss. Den var svag sedan urminnes tider, men nu stärker Han den med en annan samhörighet med den och gör den åter fri från lidelser.

För vår skull har Han framträtt ur Abramhams sköte för att uppresas som sina söner, de som förstockade hade fallit i syndens mörker, som tyngde dem ned. Han som dväljes i ljuset har funnit välbehag, trots sin höghet, att vila i en krubba för mänsklighetens frälsning.

Efter det sjätte odet säger diakonen den lilla böneföljden, och prästen yttrar:

Ty Du är Fridsfurste och våra själars Frälsare och Dig hem-bära vi ära, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE: Amen.

Festdagens kontakion i ton 3

Jungfrun föder idag Honom, som är före all tid, och jorden erbjuder en klippgrotta åt den Otillgänglige. Änglarna lovsjunga med herdarna och de vise följa stjärnan. Ty oss är fött ett litet barn, Han som av evighet är Gud.

Ikos

Betlehem har öppnat Eden, kommen låtom oss skåda! Vi har funnit den saliga hemligheten. Låtom oss taga del av det paradisiska som bjudes oss i grottan. Där har den ännu ej bevattnade Roten uppenbarats, från vilken förlåtelse blommar. Där finner vi den icke grävda källan, som David i fordom tid längtade att få dricka ur. Där har Jungfrun fött Barnet och därmed släckt Adams och Davids törst. Låtom oss därför hasta till denna plats där nu ett litet barn har blivit fött: Han som av evighet är Gud.

Synaxarion

Den tjugofemte dagen i december firar vi vår Herre, Gud och Frälsare, Jesu Kristi födelse i köttet.

Denna dag äminner vi tillbedjandet av de vise männen och herdarna som sågo Herren.

Hans är äran i evigheternas evigheter. Amen.

Sjunde sången

Första kanon

Irmos: Ynglingarna, som tillsammans fostrats i fromhet, föraktade den gudlösa befallningen och fruktade icke eldens hot. Stående mitt ibland lågorna sjöngo de: Lovad vare Du våra faders Gud.

Herdarna som vilade på betesmarken fick i en syn se ett ljus som fyllde dem med skräck. Guds härlighet strålade omkring dem och en ängel ropade högt: ”Sjung lovsånger, ty Kristus är född. Lovad vare Du våra faders Gud.”

Vid ängelns ord genljöd plötsligt de himmelska härskarnas rop: ”Ära åt Gud i höjden och frid på jorden, bland människor i välbehag: Kristus har framträtt med strålgans. Lovad vare Du våra faders Gud.”

Herdarna sade: ”Vad slags budskap är detta? Låtom oss gå och skåda födelsen av den välsignade Kristus, vår Gud.” Anlända till Betlehem vördade de tillsammans med henne som hade fött Honom, genom att ropa högt: ”Lovad vare Du våra faders Gud.”

Andra kanon

Irmos: Gripna av kärlek till alltets Konung och trofasta i denna kärlek, ringaktade ynglingarna det gudlösa hot som tyrannen i sin gränslösa ilska utfärdade. Då den fasansfulla elden vek för dem sade de till Sin Mästare: ”Välsignad vare Du för all tid.”

Den sjudande och dånande elden som gjordes sju gånger hetare, brände i sin våldsamhet konungens tjänare, men skadade icke ynglingarna. Ty när elden omringade dem utgjöt Herren rikligt med dagg över dem för att belöna deras fasta gudstro.

O, Kriste, vår försvarare, genom Ditt obeskrivliga människoblivande, som är vår sköld, har Du avfärdat människans fiende. Genom att antaga mänsklig skepnad har Du skänkt mänskligheten glädjen att få bli gudalik. Ty vi hoppades på detta när vi i

fordom tid föll från höjden till jordens mörka djup.

Genom Din allmakt har Du kullkastat den bistra synden som reste sig i självsvådlig stolthet och våldsam hädelse, den som genomsyrar vår förryckta värld. De som i flydda tider blev neddragna, löser Du idag från syndens snaror, o, Du Välgörare, som av egen vilja antagit kroppslig gestalt.

Åttonde sången

Första kanon

Irmos: Ett under över all natur framställde ugnen, fuktad av dagg. Ty den brände inte ynglingarna, som den mottagit. Så förtärde icke heller Gudomens eld Jungfruns sköte, i vilket Den stigit ned. Låtom oss därför lovprisande sjunga: "Låt allt skapat prisa Herren och lovsjunga Honom i evighet."

Babylons dotter bortför från Sion Davids fångslade barn, som hon fångat med svärdet: men nu sänder hon sina egna barn, de vise männen med gåvor till den bedjande Dottern av David, i vilken Gud kom att dväjas. Låtom oss därför lovprisande sjunga: "Låt allt skapat prisa Herren och lovsjunga Honom i evighet."

Harporna vägrade spela deras sorgsna sånger, ty Sions barn ville icke sjunga i ett främmande land; men Kristus som lysande framträder i Betlehem, förgör all Babylons falskhet och dess musikinstrument. Låtom oss därför lovprisande sjunga: "Låt allt skapat prisa Herren och lovsjunga Honom i evighet."

Babylon mottog bytet från Sions rike och dess erövrade rikedom; men Kristus drar dess skatter till Hans Sion och vägleder stjärnskådarna genom en stjärna. Låtom oss därför lovprisande

sjunga: ”Låt allt skapat prisa Herren och lovsjunga Honom i evighet.”

Andra kanon

Irmos: Ynglingarna från det gamla förbundet, som kastades i elden utan att förtäras, representerar Jungfruns sköte, som orört föder på så vis som övergår naturen. Det var samma Guds nåd som frambringade båda dessa under att ske och får folk att sjunga hymner av lov.

Hela skapelsen undkommer skulden av dess fåfängliga försök att bli såsom Gud och lovsjunger, liksom de tre ynglingarna, det eviga Ordet, som nu uttömmar Sig själv. Den sjunger skälvande av fruktan att bedja en bön som icke behagar Gud, ty den är förgänglig, även om den gudomliga visdomen upprätthåller dess existens.

Du har kommit, o Uppståndelse för folken, för att återföra den mänskliga naturen från dess vandringar. Du leder den tillbaka från vildmarkens kullar till en blomstrande äng. Förgör människomördarens våldsamma kraft, o Du som i Din försyn har uppenbaras såsom Människa och Gud.

Katavasies

1a. Kristus födes, lovprisen! Kristus kommer från himlen, kommen Honom till mötes! Kristus är på jorden, upphöjens! Sjung till Herren, hela jorden, och lovsjungen i glädje, alla folk, ty Han har förhärligats.

1b. Mästaren, som utför under, räddade Sitt folk i fordom tid och gjorde havets vågor till torrt land. Nu har Han av Sin egen vilja fötts av en Jungfru, och inrättar så en väg för oss genom vilken vi kan stiga upp mot himlen. Vi prisar Honom

som i Sitt väsen är likvärdig med Fadern och med dödliga människor.

3a. Låtom oss lovsjunga Kristus, vår Gud, Sonen som utan all förändring föddes av Fadern före tiden och i tiden utan säd tog mandom av Jungfrun! Du har upphöjt vårt horn! Helig är Du, Herre.

3b. Tagen nådigt emot Dina tjänares lov, o Vålgörare, störta vedersakarens onda och högmodiga blickar. O, välsignade Herre, som ser alla, upplyft oss långt över synden och befäst Dina sångare fast och orubbligt uppå trons grund.

4a. O, Kriste, Du gren av Jesse rot och blomma därav, Du har sprungit fram ur Jungfrun! Du prisade har kommit från berget, övertäckt av tät skog, för att taga mandom av henne, som icke visste av någon man, Du Okroppslige Gud, ära åt Din makt, o Herre.

4b. Profeten Abbakum blev värdig att skåda den obeskrivliga bilden och symbolen av Kristi födelse i fordom tid, och han förutsåg i sång människosläktets förnyelse. Ty själva Ordet, ett litet barn, har kommit från berget som är Jungfrun, för folkets pånyttfödelse.

5a. Du som är fridens Gud, barmhärtighetens Fader, har sänt oss Ditt stora förbunds ängel, som förlänar frid. Därför ledda från natten till ljuset genom gudskunskapen, lovprisa vi Dig bittida om morgonen, o Människoälskare.

5b. Ifrån nattens mörka missgärningar vaka vi uppmärksam, och sjunga till Dig, o Kriste, vår Vålgörare. Kommen till oss och förläna oss rening: Gören vägen lätt för oss, genom vilken vi kan uppnå härlighet.

6a. Sjöödjuret kastade upp Jona, likt ett barn ur sin buk, såsom det hade mottagit honom. Ordet som hade dvalts i Jungfrun och tagit kött, framträdde från henne, bevarad oförstörd. Ty Han som icke är underkastad fördärv, behöll henne, som födde Honom, oskadd.

6b. Innesluten i havets djupaste djup vädjade Jona till Dig att komma och stilla stormen. Och jag, o Kriste, träffad av tyrannens pil, ropar till Dig, Du som förgör ondska; jag bönfaller Dig att snarast komma och befria mig från min tröghet.

7a. Ynglingarna, som tillsammans fostrats i fromhet, föraktade den gudlösa befallningen och fruktade icke eldens hot. Stående mitt ibland lågorna sjöngo de: Lovad vare Du våra faders Gud.

7b. Gripna av kärlek till alltets Konung och trofasta i denna kärlek, ringaktade ynglingarna det gudlösa hot som tyrannen i sin gränslösa ilska utfärdade. Då den fasansfulla elden vek för dem sade de till Sin Mästare: "Välsignad vare Du för all tid."

8a. Ett under över all natur framställde ugnen, fuktad av dagg. Ty den brände inte ynglingarna, som den mottagit. Så förtärde icke heller Gudomens eld Jungfruns sköte, i vilket Den stigit ned. Låtom oss därför lovprisande sjunga: "Låt allt skapat prisa Herren och lovsjunga Honom i evighet."

8b. Ynglingarna från det gamla förbundet, som kastades i elden utan att förtäras, representerar Jungfruns sköte, som orört föder på så vis som övergår naturen. Det var samma Guds nåd som frambringade båda dessa under att ske och får folk att sjunga hymner av lov.

PRÄST: Låtom oss med hymner lovsjunga Theotokos och Ljusets Moder.

KÖR:

Nionde Sången
Första kanon, Tön 1.

Lovsjung, o min själ, henne som är ärorikare och härligare än himlens här.

En underlig och härlig hemlighet ser jag; grottan är himmel; Jungfrun är kerubernas tron; Krubban är den boning i vilken Kristus vår Gud lades, Han som ej kan omslutas av något. Honom lovsjunga vi och prisa!

Lovsjung, o min själ, Gud som fötts i köttet från Jungfrun.

De vise männen, skådade den märkliga banan av en ny och okänd stjärna, som överträffar styrkan av allt himmelskt ljus. De förstodo så att Kristus, Konungen, för vår frälsning föddes på jorden i Betlehem.

Lovsjung, o min själ, Konungen är född i grottan.

De vise männen, skådade den märkliga banan av en ny och okänd stjärna, som överträffar styrkan av allt himmelskt ljus. De förstodo så att Kristus, Konungen, för vår frälsning föddes på jorden i Betlehem.

Lovsjung, o min själ, Gud som tillbedjs av de vise männen.

”Var är det nyfödda Barnet och Konungen, vilkens stjärna vi hava sett?” sade de vise männen. ”Ty vi hava kommit för att tillbedja Honom”. Herodes, Guds fiende, blev upprörd och i sin vilda galenskap, smidde planer på att döda Kristus.

Lovsjung, o min själ, Honom som uppenbarades för de vise männen genom en stjärna.

”Var är det nyfödda Barnet och Konungen, vars stjärna vi har sett?” sade de vise männen. ”Ty vi hava kommit för att tillbedja Honom”. Herodes, Guds fiende, blev upprörd och i sin vilda galenskap, smidde planer på att döda Kristus.

Lovsjung, o min själ, den rena Jungfrun som har fött Kristus, Konungen.

Herodes undrade när den vägvisande stjärnan uppenbarats, som fört de vise männen till Betlehem, för att tillbedja Kristus med gåvor. Ledda tillbaka till sitt eget land av samma stjärna, återvände de icke till Herodes, utan lurade den onde barnamördaren.

De vise männen och herdarna kom för att tillbedja Kristus, född i staden Betlehem.

Herodes undrade när den vägvisande stjärnan uppenbarats, som fört de vise männen till Betlehem, för att tillbedja Kristus med gåvor. Ledda tillbaka till sitt eget land av samma stjärna, återvände de icke till Herodes, utan lurade den onde barnamördaren.

Andra kanon, Tön 1.

Idag föder Jungfrun Mästaren i grottan.

Lättare för oss vore det att vara tysta i fruktan, ty tystnaden är utan fara, o Jungfru. I sanning är det svårt att skriva hymner i kärlek, harmoniskt komponerade, men vi bedja dig, o Moder: Giv oss kraft, att vi kan fullfölja vår goda avsikt.

Idag födes Mästaren som ett barn av en jungfrumoder.

Det skulle vara lättare för oss att hålla tyst i fruktan, fria från all fara: även om det verkligen är svårt, o Jungfru, i kärlek till diktade sånger, harmoniskt komponerade.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Lovsjung, o min själ, kraften av den odelade Gud i tre Personer.

Vi hava skådat, o rena Moder, de suddiga figurena av Ordet och skuggorna som äro förflutna; och nu när Han just uppenbarat sig från den stängda porten, vi som blivit bevärdigade att skåda Sanningens Ljus, som är rätt och tillbörligt, välsignat är ditt sköte.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Lovsjung, o min själ, henne som befriat oss från förbannelsen.

Folket som finner välbehag i Kristus, har fått sin längtan uppfylld, då de bevärdigats av Guds ankomst. Nu bedja de i ödmjukhet för den pånyttfödelse som giver liv. O, obefläckade Jungfru, förläna dem nåd att vörda Kristus i Hans härlighet.

Lovsjung, o min själ, henne som är ärorikare och härligare än himlens här.

En underlig och härlig hemlighet ser jag; grottan är himmel; Jungfrun är kerubernas tron; Krubban är den boning i vilken Kristus vår Gud lades, Han som ej kan omslutas av något. Honom lovsjunga vi och prisa!

Det skulle vara lättare för oss att hålla tyst i fruktan, fria från all fara: även om det verkligen är svårt, o Jungfru, i kärlek till diktade sånger, harmoniskt komponerade.

Diakonen säger den lilla böneföljden, och prästen yttrar:

Ty Dig prisa alla himmelska krafter, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR: Amen.**Exapostilarion**

Vår Frälsare, österns gryning, har besökt oss från höjden och vi som befann oss i mörker och skugga har funnit Sanningen: ty Herren är född av Jungfrun. (3)

Lovprisningarna. Ton 4.

Allt vad anda har love Herren. Loven Herren från himmelen, loven honom i höjden. Dig tillkomme lov, o Gud.

Loven honom, alla hans änglar, loven honom, all hans här. Dig tillkomme lov, o Gud.

Loven honom för hans väldiga gärningar, loven honom efter hans stora härlighet.

Glädjen eder, o I rättfärdiga; glädjen eder storligen, o I himlar; I berg, dansen av fröjd. Kristus födes; och likt kerubim utgör Jungfrun en tron, bärande i sitt sköte Gud, Ordet som blivit kött. Herdar ärar det nyfödda Barnet, de vise männen fram-bära gåvor till Mästaren. Änglar lovsjunga, sägandes: ”O, Herre bortom allt mänskligt förstånd, ära åt Dig.”

Loven honom med basunklang, loven honom med psaltare och harpa.

Detta var Faderns välbehag: Ordet blev kött och Jungfrun bar den människoblivne Guden. En stjärna sprider budskapet till andra länder: de vise männen tillbedja, herdarna står i förundran och skapelsen är fylld av mäktig glädje.

Loven honom med puka och dans, loven honom med strängaspel och pipa.

O *Theotokos* Jungfru, som har burit Frälsaren, du har omstörtat Evas forna förbannelse. Ty du har blivit moder till Honom, i vilken Fadern fann välbehag, och har burit Gud, det inkarnerade Ordet, i ditt sköte. Detta Mysterium är för oss oförståeligt: men genom tro allena prisar vi det, ropande med dig, sägandes: O, Herre, bortom all förklaring, ära vare Dig.

Loven honom med ljudande cymbaler, loven honom med klingande cymbaler. Allt vad anda har love Herren.

O, kommen, låtom oss sjunga Frälsarens Moders lovsånger, som efter att ha burit Barnet, ändock Jungfru förblev. Fröjda dig, du Guds, Konungens, levande stad, där Kristus dväljts och fullbordat vår frälsning. Med Gabriel sjunger vi ditt lov; med herdarna ärar vi dig, ropande: O *Theotokos*, bed för vår frälsning med Honom som av dig antog kött.

Ton 6.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

När tiden var inne för Din ankomst på jorden, hölls den första skattskrivningen i världen; då beredde Du Dig att skriva in namnen på alla som trodde på Din födelse. För den skull kungjorde Caesar ett sådant påbud, i det att Ditt tidlösa och eviga Rike just blivit uppenbart. Liksom vi betalar vår jordiska skatt, giver vi Dig vår Ortodoxa tros rikedom, o Gud och våra sjärlars Frälsare.

Ton 2.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Idag födes Kristus av Jungfrun i Betlehem. Idag blir Han till,

Han som icke har någon början, och Ordet bliver kött. Him-
melens makter fröjdar sig storligen och jorden glädjer sig med
människosläktet. De vise männen giver gåvor, herdarna förkun-
nar undret och vi ropar högt utan uppehåll: Ära åt Gud i höjden
och frid på jorden, bland människor i välbehag.

Stora Doxologin *fortsätter:...* Vi lova Dig, vi välsigna Dig, vi
tillbedja Dig, vi prisa och ära Dig...

Festens troparion